

לייב יציר

מכתבים

מנשה היה שם

קראתי בעולם הזה (708) את מכתבה של דבורה קמיני, והתפלאתי: נערה ישראלית נעל כל פנים ונערה ורשה כזה, שאני משוכנע שאינה עושה ולא כלום למען נוער השכונות, אלא יודעת רק לכתוב ופה ואולי גם לשכת או לרקוד בבתי קפה, או משנה דומה לזה, תהיה מבוססת מזה, שהעולם הזה עשה מפעל, צילם ופרסם נער שכונות כזה? אולי יתן העולם הזה לדבורה, ולכל הנערות המפורסות, שאין להם מה לעשות, דרך לבעולה לתיקון המצב.

אביטל בן-ביטס, ביה"ס כדורי העולם הזה ישתדל.

קראתי את הרפורמה, אשר במרכזה עמדה דמותו של ילד, שביחוד בלבו נעלו אשר, פתחו את פיהם, והמנות פעה לבני למראהו, כאשר ניכרתי, שאם יתן נעלים אלה לסגור, יתקין להם שלווה מצמינים של מכוניות, הולד יהלך, על נעליו, וישאר אחריו סימני מכונית, דבר כזה קרה לי, הייתי מוכרת לתור מפיצורים, וכעבור שבועיים הייתי מתחרתו של מנשה.

אלכסנדר שטיינשניידרובסקי, עפולה

ביאליק והספרדים

לפני כחצי שנה, בערך, פרסמתם בעתונכם (העולם הזה 671) את רשמיו של שלום כהן, בפרוץ המנוגת על הנושא: הוש הפליה לרעת הספרדים?

וכן באה שאלתי: מיחסים למשורר הנערץ ה. נ. ביאליק משפט לא נעים ביותר, שבו הוא אומר: "אני שונא את הערבים, מפני שהם דומים לספרדים". משפט זה מעורר לא פעם ויכוחים בין אנשי שתי העדות, הספרדית והאשכנזית, ולפעמים אפילו הספרדים פסידים למור את שירי ביאליק. האם נכון הברב שביאליק אמר משפט כזה? עמרים, חיפה

אין ספק רב שביאליק, שהיה בעל לשון שנונה ותוקפנית מאד בחייו הפרטיים, אמר את המשפט, אם כי אין הונחה לכך בכתב.

הגירמים מחאו כה

העולם הזה עתון הדר, העולה ביושב -- זאת הוכחתם שוב ברשמיו של הקסנה על ניניו (העולם הזה 708). בשנאתם העוורת לכל דבר צעיר, שפכו המבקרים, "החשובים" כירו ידופים על ראש המבאי הצעיר, ואילו אתם התיצבתם לימינו, המשיכו כד!

שחקן צעיר, תל אביב נמשיך.

החידון הבלשי

האם אתם צריכים להתיק את כל העיונות הזולים של הנירנלים האמריקאיים? הנדל כאן דור של פושעים?

חיה קולין, ירושלים

ההיפך, דור של בלשים. ובכו, אחרי אלפים שנה, זכינו סוף סוף בחידון בלשי עברי אמיתי. אם אלפי אנשים מוכנים לשבור להם את הראש על כך, הרי זה מוכיח, שנעשינו עם נורמלי.

יוחנן דרון, צפת

בעל ראש שבור? ישבתי כל הלילה ותפסתי את הרוצח. האם המשרה תקח אותי?

דני גרעיני, תל אביב

זה תלוי, בחור בלש או פושע?

דם ישניים

חבריה, האם נשרו לכם השיניים? בשני נלינות לא קראתי בעולם הזה אף התקפה הגונה אחת על ממשלתנו... מה זה? איפה הדם?

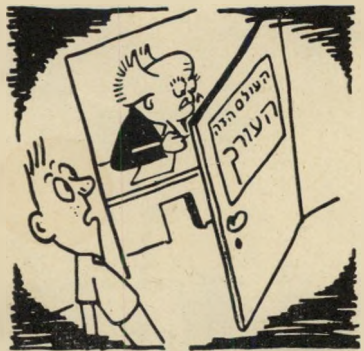
יוסקה מלמד, תל-אביב

השיניים ישנן -- אולם מעולם לא התחייבו לנשוך לשם נשיכה.

כי. ג. כעורך

לדעתי ישנה דרך פשוטה מאד להוסיף את השמועה האידיוטיה, שנמכרתם לציונים הכלליים: המנו את ב. ג. עורך העולם הזה!

ישראל גינורס, תל אביב

העורך אינו מוכן להחליף את תפקידו.

כמו עיני רב-פמל בי-שמוז

במחנה צבאי חיכו אנשי עתודות, שאין זה הגיעו לחודש האמנים, לקבלתם ולמינוס. בחדר היתה המון לה, קולות, צחוק ורעש. לפתע נכנס רב-סמל המחנה, הסתכל כל בזעף ורעם: "תסתמו את הפה!" אמר לו אחד מהנוכחים: "שמע, חבר, אין אנו עדיין חיילים, וחובת המשמעת הצבאית אינה חלה עלינו".

"מרגע שנכנסתם לתחום המדוי, נה, הנכם חיילים, וחזקה עליכם חובת המשמעת הצבאית", צרח ה"צבאי".

רב סמל -- "ברור?!" "אם כן", ענה אותו בחור, והוציא בוחח סימני דרגה של סגן -- "הצעד, כשאתה פונה אלי!"

הקורא ארוך מילר, נשר, חיפה זוכה בפרס של 1 ל"י (ובהצדעה)

עירי עברי

בעולם הזה (702) ישנם מספר תצלומים של מתאגפים צעירים. התמונה הראשונה מימין, יוסף דיאב, תואר כעולה חדש ממרוקו; אבקש להעיר שהפרצוף הזה מוכר לי כעירי, שלא מוזמ ראותיו בחיפה, ולא כיהודי.

אני רואה צורך לכתוב לכם בקשר לזה, כי העיני רציני מאד: ישנם בין שכנינו, אויביו מאתמו ואויביו בכוח לתקופה בלתי ידועה בעתיד, תי, כאלה המצינים עצמם כיהודים עולים חדשים מארצות המזרח.

מנחים עיני, חיפה אין העולם הזה טבור, כי נתייחס של ערביי ישראל להעולל בין האזרחים הערביים היא שלווה.

כמו עיני

בעולם הזה 705 נפלה טעות מצערת. המקרה של העכבר הזה לא קרה בשוק מאה שערים, כי אלא בשוק מאה שערים, בפרוץ מר אפרים פתח, מר רבוי, מנשה פתחי חפיים מפעש: הסליחה עמם יחזקאל חנוך, ירושלים

גם עם העכבר, בעולם הזה (703) הופיעה מנוגת השער של ילדה כילו 10. ששמה פוית ברצארי. פוית אומרת לדבריים: אלמד רק ער המחלקה השישית. אחר כך עלו לעובד מחוסר אמצעים. העולם הזה אשם בכך, שצערותיו אשר הקולנוע, הריקוד, השחיה, הציור וכו' מושך אותן, נמשות את בני הספר בכתיות הנמוכות, מקרשות את זמן היקר לביילוב מוח.

אלן רמפל, תל-אביב אין זה מקרה נדיר, שנער או נערה נאלץ צים לנטוש את בית הספר מחוסר אמצעים.

אין להחליף בעיה כאובה זו ברצונם של צעירים לחפש לעצמם קאריירה בשטחים אמנותיים.

נייטראליות

בעולם הזה (707) אתם מוכיחים לקורא מישה קמפינסקי, שאחת נייטראליים כמאבק בין המערב והקומוניזם האם אתם סבורים, שאפשר להיות נייטראליים ב"סכסוך" בין רוצח ונרצח. בין מכבד את ומציתים? הניעה השעה, שהעולם הזה יסיר את המסורה מעל פני המפלגת הקומוניסטית, עם כל התחפרותה, שאיפתה ל"שלום", ו"לאהדת עמים" (ככות הסוהר של סטלין).

שמואל רוונקראנץ, תל-אביב העולם הזה אינו, נייטראלי, הוא מתנגד לשנינו המדינה (המחרב) לשני הלויתנים גם יחד. הוא ישתדל להסיר מסוות מפרוצופי כל ה"מפלגות" במרחב ומערב.

שיעורי הביניארד

אריאלה ציקר מספאת (העולם הזה 708) על הנוער במועדון הביולוד, שרץ לחצול את המינים ביום העצמאות. מכיוון ששמעתי מפי רבים תעויות ודעות רעות על ה"פושעים הביולודיים", עלו לציון את אשר ראתה הקוראה צוקר אינו המשנה הטוב היחיד של בחורים אלה. רובם ככולם שרתו בצה"ל במזנים הנרועים ביותר, ואצל רובם אין הביולוד, אלא שעה של בילוי. בטהני שרפרופטיה עליהם תלה פרציפוס (לא אפלים), אפילו משועלי שמשון והטיות הנגב.

מגינה שפירא, תל אביב התרגלו לחסוף כדורים, מה? רותי רותי

רציתי להפנות את תשומת לבו של רוש, שלא יתן לרותי לישון עם ענילים (העולם הזה 708). זה נורא לא נוח.

דיתה ספיר, חיפה רותי לא רצתה להתפשט בנוכחותו של דוש, הסירה את הענילים רק אחרי שגמר את הציור.

השער

השער הזה הוא תוצאה של ויכוח. אמר הצלם: נמאס לראות בני-אדם, הגיעה השעה להראות שוב חיה סימפטיה. למשל

כלב. אמרו חבריו: היהודים ידועים כשונאי חיות, ביחוד כשונאי כלבים. איש לא יקנה צחוק, שעל שער פרצוף של כלב. לא ויתרו שני הצדדים, עד שהגיעו לפשרה: השער יראה כלב שאינו כלב אמיתי; כלומר, ישביע את רצונם של הפרויכלבים והאנטיכלבים כאחד.

צילי ואנג, המימיקאית והרקדנית ההולנדית, איפשרה הגשמתו של רעיון זה. מדוע היא מפקחת? כלב מי שאינו מעז לפהק, כשמצלמים אותו.

נסיונם של חוגים מסוימים בממשלה לכא העתון הבלתי-תלוי באמצעים מוסוים, לפי הדוגמה הארגונית הידועה, לא נחלש במ אומה. העולם הזה לא התחבב על חוגים אלה, גם אחרי המאמר, שהרגיו כל כך את הקורא מרגלית.

אולם לעצם הענין: אפשר להפוך את הפת גם המפורסם, לאמר "כיושבי עיר, כן ר"א שיה"אין ספק, שהמשטר שנוצר בישוב, מאז תום מלחמת העצמאות, על כל מפלגות הקורא לציפה והאופוזיציה שלו, הרס באופן שיטתי את רוח ההתנדבות, שצינה את מהפכת הנוער בימי כובע-הגרוב. אולם אין להאשים בכך איש אחד, גם לא מפלגה אחת.

במלים אחרות-- לוא היתה רוח האדם הפשוט, ובעיקר הצעיר הפשוט, אידיאליסטיה, כאשר היתה בדצמבר 1947, היתה רוח זו משנה את המצב במדינה, מטביעה את חותמה על המדינה כולה.

עורכי עתון זה שאילו את עצמם תוך עשיתי חשבון-הנפש המתמיד, שלצעדי לא היו יכולים לשאת באחריות, באיזו מר דה רשאים הם לה טיח האשמות בפני "ראשי העיר", בלא לבוא בתביעות גם ל"יושביה". הם לא ירפו אף לרגע אחד בתפקידם, לחשוף ל"קויים, למחוח ביקר רת גלויה, נעוזה. הם לא יחסכו לרכוש אר בתם של מוסדות ו אישים בביצוע הפי קידם זה.

אולם ביקורת זו תהיה עקרה ובל-תימסרית, אם לא תעורר, באותה שעה, את חוש הביקורת העצי מית בלב הקורא, בלב האזרח הפשוט. הוא האחראי האחרון לכל הנעשה במדינתו. איש לא ישחרר אותו מאחריות זו.

אין עמוד, המעורר ויכוח בין הקוראים, כעמוד השער. אחרי כל גליון, מגיעים למע רכת מכתבים, המהללים את עמיה; מכתבים אחרים, הפוסלים אותו לחלוטין. זה היה גם הדין לגבי שער העולם הזה 689, בו הופיעה הפקידה שולמית גלבר, בת 20, חיללת קרבית שעבר בנגב, אחת הפקידות המסורות ביותר במשרד שטיפל במשפחות החללים.

עתה הגיע אלינו אישור מזור, שהמערכת אינה יחידה בבחירתה.

לפני זמן מה ערך האמריקאנר, עתון אמריקאיי-יהודי, תחרות-יופיו לנערות יהודיות בלתי-נשואות בארצות-הברית, קנדה, מקסיקו, ישראל. השבוע נודעו התוצאות: שולמית עומדת במקום הראשון בין המשתתפות הישראליות, זכתה בפרס השני בתחרות. יהי דיה אמריקאית, שזכתה בפרס הראשון, תבקר בקרוב בארץ על חשבון העתון, ואילו שול-מית תבקר באמריקה.

פרט מזור: בחרה בשולמית אשה, שהי פיעה גם היא בשער העולם הזה. שושנה דמארי (שער העולם הזה 660) היתה אחת משלושת השופטים: שני האחרים: ליאו פולר, שחקנית-הקולנוע היהודית מלי פיקון.

דאגתה של מרגלית, בנוגע לגיר, אינה מוצדקת: המצב לא רק שלא השתפר, הוא הורע בהרבה. המזימה הנוכחית של הפקידות הממשלתית, שנכשלה כשלון מחפיר בהב-טחת הגיר, להוריד את מכסת הגיר לשבועי-נים, עד כדי 40% מגודלם המקורי(!), יצרה מצב, שלא היתה כדוגמתו באחרמה -- גם בשנה האחרונה.

האחראי: אורי אבנרי / המו"ל: העולם הזה בע"מ / דפוס ישראל בע"מ, ת"א (ע"י גשר רידינג) / משרד הדפוס: רחוב יהודה הלוי 21, ת"א, טלפון 67899 / הפצה: "פלט" בע"מ.